Aiša je rekla: “Tražila sam dozvolu od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, za džihad, pa je rekao: ‘Vaš džihad je hadž.’”

Aiša, radijallahu anha, majka vjernika, kazuje: “Tražila sam dozvolu od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, za džihad, pa je rekao: ‘Vaš džihad je hadž.’”
[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Od Aiše, radijallahu anha, majke vjernika, prenosi se da je tražila od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da joj dozvoli da ide u džihad sa njim, želeći da postigne nagradu džihada, pa joj je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, objasnio da učešće u ratu i borba sa neprijateljima nisu propisani ženama, iz razloga što su one, u većini slučajeva, fizički slabije, nježnijeg srca i teže podnose opasnosti. Međutim, nije im zabranjeno da se brinu o ranjenicima i liječe ih, da poje žedne i bave se sličnim aktivnostima. U vjerodostojnoj predaji koju prenosi Ummu Atija, radijallahu anha, navodi se da je rekla: “Sedam sam puta bila u bitkama uz Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ostajala sam u logoru i pravila hranu, liječila sam ranjene i njegovala bolesne.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je da se džihad žena manifestira obavljanjem hadža. Umru i hadž uporedio je sa džihadom iz razloga što su im zajedničko putovanje i udaljenost od mjesta prebivališta, rastanak sa porodicom, opasnost putovanja, umor tijela i trošenje imetka. Muslim je zabilježio hadis od Enesa u kojem se navodi da je Ummu Selim na dan Bitke na Hunejnu uzela nož i rekla Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: “Nabavila sam ga da, ako mi se približi neki nevjernik, rasporim mu stomak.” Hadis upućuje na to da je dozvoljeno boriti se, iako se iz njega shvata da se ne treba boriti, nego braniti, jer u hadisu se ne navodi da je ona ciljano išla u borbu i tražila neprijatelja za dvoboj.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/64598